

De **voorzitter**: De ontvangen brieven en wetsvoorstellen staan op een lijst die op de tafel van de griffier ligt. Op die lijst staan voorstellen over hoe de Kamer deze stukken kan gaan behandelen. Als aan het einde van de vergadering geen bezwaar is gemaakt tegen deze voorstellen, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van 15 en 16 mei:

- het verslag van de Nationale ombudsman over 2006 (30990);

- het wetsvoorstel Wijziging van onder meer de Wet studiefinanciering 2000 in verband met onder meer de uitvoerbaarheid van die wet en de invoering van een kopopleiding in het hoger onderwijs, alsmede van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in verband met onder meer Associate-degreeprogramma's en masteropleidingen op het gebied van het hoger onderwijs (30971);

- evaluatie van de Tijdelijke commissie subsidiariteitstoets (30953, nr. 3).

Voorts stel ik voor, de minister van Financiën in de gelegenheid te stellen om op 16 mei aanstaande de jaarverslagen en de slotwetten over 2006 aan de Kamer aan te bieden.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de PVV-fractie benoem ik het lid Tony van Dijk tot lid van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid in plaats van het lid Bosma.

Het woord is aan de heer Duyvendak.

De heer **Duyvendak** (GroenLinks): Voorzitter. Ik wil het verslag van het algemeen overleg over overwegen en wandelwegen op de plenaire agenda zetten. Daar hoeft maar een minister bij aanwezig te zijn: minister Eurlings.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit VAO toe te voegen aan de agenda van hedenmiddag.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Mevrouw Peters heeft ook het woord in de regeling van werkzaamheden gevraagd, maar ik zie haar niet. Daarmee zijn wij dan gekomen aan het einde van de regeling van werkzaamheden.

Aan de orde is de voortzetting van het **debat** over **kindermishandeling**.

De beraadslaging wordt hervat.

Minister **Rouvoet**: Voorzitter. Er was enige discussie tussen de woordvoerders over de opportuniteit van dit debat, na de twee rapporten die mij gisteren zijn aangeboden en die ik onmiddellijk aan de Kamer heb

doorgestuurd. Zij verdienen een zorgvuldige bespreking. Tegenover de vraag of wij deze rapporten zomaar kunnen laten liggen staat de vraag wat wij er in een spoeddebat met enkele minuten spreektijd inhoudelijk over kunnen zeggen.

Ik vind het onderwerp waarop deze rapporten betrekking hebben wel zo belangrijk, en de inhoud ervan wel zo zwaarwegend, dat ik gisteren heb besloten om niet alleen de rapporten zelf naar uw Kamer te sturen maar daar ook een brief bij te voegen met een eerste inhoudelijke reactie. Daarmee heb ik willen aangeven in welke richting mijn gedachten gaan. Het gaat erom een adequaat antwoord te kunnen geven op deze bevindingen, die inderdaad schokkend zijn. Tegelijkertijd ben ik blij dat deze rapporten er liggen omdat wij nu weten hoe groot het probleem is.

Wij moeten hierbij wel oppassen voor beeldvorming. Ik ben al de uitspraak tegengekomen dat het aantal gevallen van kindermishandeling is verdubbeld. Dat is niet juist. Het aantal keren dat kindermishandeling voorkomt, blijkt beduidend hoger te zijn dan wij altijd hebben aangenomen. Wij hadden domweg niet eerder onderzoek naar de feitelijke omvang van dit probleem.

Ik hechte er daarom zeer aan om uw Kamer een uitvoerige brief te sturen met de hoofdlijn van de aanpak, voortbouwend op datgene wat al eerder is gedaan, maar ook nieuwe accenten zettend. Ik heb de Kamer beloofd dat ik voor de zomer met een plan van aanpak zal komen in reactie op deze rapporten. Wij zijn het er van harte met elkaar over eens dat er meer nodig is dan wat er tot nu toe is gedaan.

Toch vind ik dit een nuttig debat. Ik vind het een goede zaak dat wij nu bij elkaar zijn vanwege de urgentie van dit probleem. Men zal begrijpen dat een spoeddebat beperkingen met zich meebrengt doordat ik niet op alle suggesties kan ingaan. Ik zal mijn best doen om in ieder geval op de hoofdlijnen te reageren. Juist bij de vormgeving van het plan van aanpak zal ik graag de suggesties uit dit debat meenemen.

De heer Van der Vlies heeft de kernvraag gesteld: wat weten wij niet? Ook bij het aantal van 107.200 kindermishandelingen geldt dat wij de gevallen niet kennen. Dit zijn signalen van professionals waardoor wij weten dat kindermishandeling in ieder geval 107.000 keer voorkomt, maar wij weten niet waar. Dit zijn niet geregistreerde gezinnen met problemen. Dat maakt de zaak ingewikkeld. Dit is wat mij betreft de ondergrens van het aantal gevallen van kindermishandeling in dit land. Dat is buitengewoon hoog. Dat betekent dat wij moeten zorgen voor een effectieve aanpak.

Mevrouw **Verdonk** (VVD): Ik begrijp de minister even niet, die zegt dat er geen sprake is van registraties, waardoor wij niet precies weten waar de gevallen van kindermishandeling zich voordoen in het land. De Nationale prevalentiestudie mishandeling van kinderen en jeugdigen is gebaseerd op registraties van ruim 1100 informanten, verspreid over alle delen van het land. Dat staat in uw eigen brief.

Minister **Rouvoet**: Ik doelde op de aantallen gevallen die wij kennen van de Advies- en Meldpunten Kindermishandeling, waarin gevallen van kindermishandeling met naam en toenaam worden genoemd. Dit zijn registraties van de ervaringen en bevindingen van de professionals. Ik doe daar niets aan af, want het is buitengewoon